

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Vigesima sexta Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

pontificem. Præfuit autem annis ferè viginti quinque, vir omni genere virtutum adornatus, & (quod liber gestorum testatur) spiritu prophetiæ clarus. Cui anno septingentesimo trigesimo septimo successit sanctus Theodulphus. Quiescit autem apud Lobienfes Canonicos Binchij, secundus patrius patronus. Vbi natalis eius ob festum sancti Marci differtur in sequentem diem. Lobijs verò beatus Marcus in sequentem diem; & litania in feriam sextam sequentem differuntur. Dies translationis est vigesima sexta Octobris; triumphus, secunda Aprilis. Porro Ercliacus, in Francia, notiori vocabulo dicitur, villa sancti Ermini. Estq; ibi Prioratus, in dicti sancti honorem, quem Lobienfes non incelebrem hactenus habent, videntur tamen eum nunc, via permutationis, resignaturi archicœnobio Remensi. Nos enim in ea tempora incidimus, quibus difficile sit in extero regno & disciplinam, & temporalium rerum benignitatem conseruare, & retinere.

Vigesima sexta Aprilis.

De sancto Richario, abbate Centulensi.

Ex Alcuino de vita beati Richarij, Hucbaldo de vita S. Rictrudis, & Chronico Bertinensi.

Monasterio Centula, sancti RICHARII, presbyteri & confessoris. His enim verbis memoriam eius Calendario ecclesiastico, quod Martyrologium dicitur, inscripsit Vsuardus, in eo opere quod Carolo magno dedicauit. Alcuinus autem eiusdem Augusti Imperatoris, & pijssimi sanctæ Ecclesiæ tutoris, præceptor, beatissimi Richarij vitam ornato stylo conscripsit. Natus est

Aprilis 26.

N A T A L E S

in villa Centula, prouincia Pontina, in qua per pietatis opera, & per prædicationis lumina, clarus effulsit: sed & in ultramarinas Brytannia regiones lumen veritatis suo sparsit aduentu. Reuersus verò ad patriam, quodam tempore visitauit equitando Deo deuctam fœminam Rictrudem, & cum iuxta morem, ipsa ad propria ascenso equo remeanti, filiolum Maurontum, quem ante factro baptisinate regenerauerat, benedicendum daret, immisit antiquus hostis equo ferocitatem: sed orante famulo Dei, puer, qui ceciderat, sanus redditus est matri, & equus redditus est mansuetudini suæ.

Cum autem ab omnibus honoraretur, monasticam vitam petens, regimen ecclesiæ quam in Centula vico fundauerat, alteri tradidit. Porro Gislemarus, vir illustris, & Christiana religionis deuotus amator, & Maurontus, terrarum velt syluarum ad regem pertinentium seruator, præbuerunt ei locum manendi in sylua Tristracensi, qui, & ipse Maurontus, postea seculari habitu deposito, monachus factus est in eodem loco. Cumque viro Dei mansionem solitariam præparasset, Christo monasterium construere inchoauit. At inibi tanta se mortificatione carnis castigauit, vt vix ossa arenaria dissipatis iuncturis sibi adhererent, illum quotidie vincens in eremo, a quo Adam olim victus est in paradiso. Nec tamen in eremi angustia, lucis columna latere potuit, multis ad eum infirmis confluentibus, quos sanctarum medicinis orationum sanauit. Traseus tandem diei euocationis suæ. Christi viaico suum iter munuit, & inter gratiarum actiones, & verba orationis, spiritum emisit: conditus

ditus à Sigobardo commilitone, vbi suo regi maximè militauerat. Sed non multo post, fratres à Centula, cum suo abbate Ocialdo, corpus tulerunt, posueruntque eo in loco, in quo etià nunc cum magna meritorum gloria requiescit.

Ex his autem Alcuini verbis colligitur cum Deo militasse multo tempore, deinde etiam obiisse & quiescere in Belgio, nam Maurontus, vt alibi ex Hucbaldo dicimus, monasterium suum Broyli inter Flandros construxit. Ad v. diem
Maij.

Huc etiam referendum est ex Bertinensis monasterij chroniceis, quod post mortem, propter Nordmannorum persecutiones, Flandria comes corpus eius quarto Calendas Septembris, & corpus beati Vualerici nono Calendarum eiusdem mensis, ad sancti Bertini monasterium transtulerit. In quo vtrumque remansit vsque ad tempora Arnulphi secundi, qui Hugoni Capeto, postea Francorum regi, ea multum reposcenti, tandem restituit. Chron. cap.
26. & 30.

Die vigesima septima Aprilis.

De cæde Conradi, episcopi Ultraiectensis.

Ex Ioannis Becani historia Traiectensi, capite quadragesimo.

ANno Domini millesimo nonagesimo nono, quinto Calendas Maij, Conradus episcopus Ultraiectensis lamentabiliter est occisus. Qui ad feliciſ recordationis suæ memoriam, in occidentua parte ciuitatis Canonicorum ecclesiam ædificabat, sed fundus luroſus bases ferre non poterat. Erat tunc inter latomos Pleberus Friso, qui solidum promisit fundamentum, sed